

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **REMA Systém, a.s.**, Budějovická 1667/64, Praha 4, zastoupeného JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Vršovická 1442/65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2011, č. j. 1312/M/11, 23927/ENV/11, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 130/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem osobně předaným Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 23. 10. 2012 a tímto soudem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 11. 2012 se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V návrhu předně požadoval, aby městský soud rozhodl o žalobě, kterou u něho žalobce podal již 17. 6. 2011.

[2] Z předloženého soudního spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobce domáhal žalobou ze dne 17. 6. 2011 zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Městský soud pak přípisem ze dne 13. 7. 2011 zaslal žalobu žalovanému a vyzval jej k předložení kompletního správního spisu a vyjádření k žalobě, a to ve lhůtě 60 dnů. Vyrozuměním vyvěšeným na úřední desku dne 19. 7. 2011 soud vyrozuměl zúčastněné osoby o probíhajícím řízení a poučil je o jejich právech a možnosti uplatňovat v tomto řízení práva osoby zúčastněné. Žalovaný předložil městskému soudu správní spis dne 6. 10. 2011 spolu s vyjádřením k žalobě. Městský soud zaslal žalobci vyjádření žalovaného a vyrozuměl jej o možnosti rozhodnout věc bez nařízení jednání s udělením patřičného poučení. Tento přípis byl žalobci doručen dne 13. 10. 2011. Žalobce přípisem ze dne 9. 3. 2012 zaslal soudu repliku k vyjádření žalovaného; soud ji zaslal žalovanému na vědomí dne 18. 4. 2012.

[3] Dne 23. 10. 2012 pak městský soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[4] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[7] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[8] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[9] Krajský soud (zde městský) je dle § 56 s. ř. s., povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele (napadeno je rozhodnutí žalovaného týkající se zápisu do Seznamu pro zajištění financování nakládání s historickým elektrozařízením sk. 3 Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věci po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně a bez prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh žalobce podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu